

اورئوبازیدیوم پولولنس (یک شبه مخمر)، کاربرد و اهمیت آن (مقاله مروری)

عنایت ا... کلانتر^۱، سهیلا بیرانوند^۲، حبیب ا... محمدی^۳، طیبه فرجی^۴، سیروس شهسواری^۵، سعید هخامنش^۶

۱- دانشیار گروه میکروبیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران (مؤلف مسؤول) تلفن: ۰۸۷۱-۶۱۳۱۴۱۵

kalantare@muk.ac.ir

۲- دکترای داروسازی، معاونت غذا و دارو، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

۳- کارشناس پرستاری، معاونت درمان، اداره نظارت بر درمان، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

۴- دانشجوی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

۵- مربی گروه اپیدمیولوژی دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

۶- استادیار گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

چکیده

اورئوبازیدیوم پولولنس یک شبه مخمر جزو خانواده دوتیدیلز است و از زیستگاه‌های مهم آن می‌توان نقاط مدیترانه‌ای، نواحی خشک و مناطق گرمسیری جهان را نام برد که بر روی برگ درختان، آب تازه و رسوبات دریایی یافت می‌شود.

اورئوبازیدیوم پولولنس در رشته‌های مختلف علوم زیستی کاربردهای متفاوتی دارد که از جمله کاربردهای آن می‌توان به تولید پولولان (یک پلی ساکارید پلیمر مشتمل بر واحدهای، مالتوتریوز) اشاره کرد که به عنوان یک ماده خوراکی در بیشتر پلیمرهای بی‌مزه به عنوان یک محصول تجاری مزه دهنده از آن استفاده می‌شود. همچنین پولولان یک عامل بیو ماتریال است و به عنوان یک ماده اولیه در تولید دارو و غذا مورد استفاده قرار می‌گیرد. از پولولان در صنایع داروسازی به عنوان یک عامل متراکم‌کننده پیوندی و عامل اکسیداسیون نیز استفاده می‌شود.

به دلیل بزرگی اندازه مخمرها و سرعت بالای رشد آنها و استفاده از منابع مختلف قندی؛ پولولان توجه بسیاری از محققین را به عنوان منبع مناسبی جهت تولید پروتئین‌های تک سلولی جلب کرده است.

از اورئوبازیدیوم پولولنس برای پاک کردن لکه‌های نفتی ناشی از آلودگی نفتی ایجاد شده در آبهای دریا، آبهای محدود به خشکی و خصوصاً در سواحل استفاده می‌شود.

از اورئوبازیدیوم پولولنس در تولید طیف وسیعی از آنزیم‌ها همانند فروکتو فورانوزید، گزلائاز و گلوکو آمیلاز استفاده می‌شود که علاوه بر آنزیم‌های فوق آنزیم‌های مهم دیگری نیز موجود می‌باشند که اورئوبازیدیوم پولولنس را در کاربردهای بیولوژیکی تبدیل به ارگانیسیم مهمی نموده است.

توسط محققین مطالعاتی انجام شده است که حاکی از توانایی اورئوبازیدیوم پولولنس برای تولید ترکیبات ضد میکروبی به روش‌های داخل و خارج سلولی می‌باشد.

با توجه به موارد پیش گفت لزوم توجه به اهمیت و کاربرد شبه مخمر، واضح و مبرهن است. لذا با توجه به اهمیت تولید صنعتی آن (آنتی بیوتیک، پولولان، پروتئین تک سلولی، بعنوان عاملی در رفع آلودگی محیطی، تولید رنگ و ...) زمینه‌های انجام تحقیقات و تولید صنعتی آن پیشنهاد می‌گردد.

کلید واژه‌ها: اورئوبازیدیوم پولولنس، پولولان، آنزیم، فعالیت ضد میکروبی، پروتئین تک سلولی، کنترل آلودگی محیطی

وصول مقاله: ۱۳/۴/۸۹ اصلاحیه نهایی: ۱۱/۹/۸۹ پذیرش مقاله: ۱/۱۰/۸۹

مقدمه

با توجه به اینکه در ایران تاکنون در زمینه شناخت، اهمیت و کاربرد این شبه مخمر (اورئوبازیدیوم پولولنس) مطالعاتی گزارش نشده است و لزوم توجه به این شبه مخمر از نظر صنعتی و سایر کاربردها که در سایر کشورهای توسعه یافته از جمله ژاپن مد نظر قرار گرفته است نگارنده را بر آن داشت تا در این خصوص مقاله مروری را ارائه نماید.

اورئوبازیدیوم پولولنس قبلاً جزو قارچهای ناقص و در خانواده مونیلیالیس طبقه بندی می شد. در گزارش های دیگری، آن را جزء زیر دسته آسکومیست ها قرار می دادند ولی در طبقه بندی جدید اورئوبازیدیوم پولولنس جزو خانواده دوتیدیلز قرار گرفته است (۱ و ۲). اگر چه ابهاماتی در مورد واژه شناسی این ارگانسیم وجود دارد اما اورئوبازیدیوم پولولنس فعلاً واژه قابل قبولی می باشد. دیگر مترادف های آن پولولاریا پولولنس و دما تیم پولولنس می باشند.

اورئوبازیدیوم پولولنس یک ساپروفیت است که در طبیعت به سهولت یافت می شود. این قارچ معمولاً در فیلوسفر گیاهان محصول دار و میوه های گرمسیری گوناگون یافت می شود (۳ و ۴) که به دلیل تولید ملانین معمولاً به عنوان مخمر سیاه شناخته شده است. بر اساس گزارش های موجود، این ساپروفیت ظاهراً در نواحی معتدل نیز وجود دارد. برخی گزارش ها حاکی از آن است که این قارچ در مناطق مدیترانه ای و نواحی خشک، مانند ایتالیا، فرانسه، مصر، عراق، پاکستان و آفریقای جنوبی نیز وجود دارد. اورئوبازیدیوم پولولنس در مناطق گرمسیری مانند برزیل، هند، مالزی و جامائیکا نیز جدا سازی شده است. از زیستگاه های قابل توجه این قارچ می توان به برگ درختان، آب تازه، دهانه رودخانه،

رسوبات دریایی و آب دریا اشاره نمود. دومیچ و همکارانش فهرست کاملی از زیستگاه های اورئوبازیدیوم پولولنس تهیه کرده اند (۵). در سال های اخیر، کلاتر و همکارانش جداسازی اورئوبازیدیوم پولولنس را از برگ *Dracaena reflexa* و همچنین *Santalum album* گزارش کردند (۳ و ۶). اورئوبازیدیوم پولولنس یک الیگوتروپ با گستره فراوان است که همچنین در محیط های دارای آب و رطوبت مانند فیلسفرها، حمام، محیط های غذایی و دانه های کشاورزی به خوبی رشد می کند. این گونه را همچنین در محیط های اسموتیک مانند هایپرسالین در معادن نمک و مناطق کوهستانی می توان یافت. با توجه به تولید حجم بسیار زیادی از شبه قارچ ها؛ این گونه قارچی گستره ای جهانی دارد اما باید توجه کرد که وجود آن تا کنون در مناطق سرد سیر گزارش نشده است.

چرخه زندگی اورئوبازیدیوم پولولنس توسط کووک به طور کامل بررسی شده است (۷). وجود چرخه ناقص در این ارگانسیم مورفولوژی های متنوعی را ایجاد می کند. این ارگانسیم پلی مورفیسیم بوده که بسته به شرایط محیطی به صورت جوانه مخمر، میسلیم، و یا سودومیسلیوم می باشد. ویژگی اختصاصی این قارچ تولید کلامیدسپور سیاه رنگ است (۸).

راموز و گارسیا آچا (۹) چرخه رویشی اورئوبازیدیوم پولولنس و شرایط مناسب را برای تبدیل از یک فرم به فرم دیگر شرح داده اند. کلنی ها ابتدا صاف هستند و سرانجام با لایه ای چسبناک پوشانده می شوند. رنگ کلنی ها ابتدا زرد، کرم، صورتی یا قهوه ای روشن است که در مرحله آخر به دلیل تولید کلامیدسپور سیاه رنگ می شود.

بعنوان یک ماده خوراکی در بیشتر پلیمرهای بیمزه، پولولان به عنوان یک محصول تجاری مزه دهنده مورد استفاده قرار می‌گیرد و در تولیداتی چون لسترین سرد به عنوان افزودنی کاربرد دارد. اورئوبازیدیوم پولولنس یک گونه شبه قارچ سیاه رنگ است که در بیوتکنولوژی به عنوان یک extracellular poly saccharide (EPS) مورد استفاده قرار می‌گیرد. پولولان همچنین یک عامل بیومتریال (biomaterial) است و به عنوان یک ماده اولیه در تولید دارو و غذا مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین به پتانسیل بیوتکنولوژی آن در تولید انواع آنزیم‌های هیدرولیتیک نیز می‌توان اشاره کرد. پولولان بطور تجاری توان پوشش و پتانسیل بالایی دارد و به عنوان ترکیب غذایی به کار می‌رود (۱۶ و ۱۵ و ۱۲).

پولولان دارای کاربرد تجاری بسیار گسترده‌ای است و در صنایع چوب، فیبر سازی و صنایع غذایی (با هدف کالری‌زایی بیشتر) مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین به عنوان یک عامل متراکم‌کننده، پیوندی و عامل اکسیداسیون در صنایع داروسازی مورد استفاده قرار می‌گیرد. اندازه وزن مولکولی پولولان از چندین هزار تا ۲۰۰۰۰۰۰۰ دالتون متفاوت است که به وضعیت رشد اورئوبازیدیوم پولولنس بستگی دارد و به سادگی در آب سرد و گرم حل می‌شود که این ویژگی به عنوان شفاف ساز در صنعت تولید فیلم عکاسی کاربرد دارد (۱۴).

نتایج دیگر تحقیقات در مورد پولولان حاکی از آن است که این عنصر یک پلی ساکارید nonionic بوده و همسان با خون، فاقد سمیت، غیر موتان و غیر سرطانزا است. پولولان اکنون در صنایع غذایی نیز کاربرد فراوانی پیدا کرده است. پولولان یک ماکرومولکول با هضم کند است که با ویژگی بی‌مزه بودن، به غذاهای کم

در بررسی میکروسکوپی کشت‌های جوان، میسلیم‌ها باریک بوده و جدار نازک و بیرنگی دارند ولی به مرور زمان میسلیم‌ها قطور و طویل گشته، جدارشان ضخیم، رنگشان تیره و در نهایت به زنجیره‌ای از سلول‌های چهار گوش دو جداره و سیاه رنگ تبدیل می‌شوند (۴). اورئوبازیدیوم پولولنس به وسیله کونیدیای مستقیم و با مشخصه زنجیره‌های آویزان در دیواره محکم کلامیدسپورها شناخته می‌شود.

اگر چه این قارچ عمدتاً به عنوان عاملی بیماریزا که سبب نرمی بافت گیاه می‌شود شناخته شده است اما اثر آنتاگونیستی آن علیه برخی از پاتوژن‌های گیاهی نیز گزارش شده است. تیاجی و همکارانش (۱۰) مهار آلترناریا پوری توسط اورئوبازیدیوم پولولنس را گزارش کرده‌اند. بیماریزا بودن سویه‌های جدا شده از انسان توسط تست‌های حیوانی ثابت نشده است. ذکر این نکته نیز خالی از ارزش نخواهد بود که سازمان بهداشت جهانی اورئوبازیدیوم پولولنس را در زمره گروه I ریسک فاکتورها قرار داده است و بیانگر این موضوع است که به هیچ عنوان یک عامل آلوده‌کننده یا بیماریزا نمی‌تواند باشد (۱۱). آزمایش‌ها، ایمن بودن این قارچ را به عنوان یک پروتئین تک سلولی نشان داده‌اند (۱۲).

از کاربردهای مهم اورئوبازیدیوم پولولنس می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

الف - تولید پولولان

پولولان یک پلی ساکارید پلیمر مشتمل بر واحدهای مالتوتریوز است که توسط پیوندهای $\alpha(1\rightarrow6)$: $\alpha(1\rightarrow4)$ به هم متصل شده‌اند. اورئوبازیدیوم پولولنس به دلیل ظرفیت تولید پلی ساکاریدی به نام «پولولان»، از نظر صنعتی دارای اهمیت می‌باشد (۱۴ و ۱۳).

آنها نشان دادند که این گروه آنتی بیوتیک، یک cyclic depsipeptides است که فعالیت ضد قارچی بالایی را از خود نشان می‌دهند.

سایر مطالعات همچنین نشان دادند که اورئوبازیدیوم پولولنس ویژگی‌های ضد باکتریایی را در برابر *Staphylococcus aureus* و *Pseudomonas fluorescens* از خود نشان می‌دهد (۲۱). همچنین گزارش تحقیق کلاتر و همکارانش بیانگر آن است که اورئوبازیدیوم پولولنس ترکیباتی خارج سلولی تولید کرده است که مانع رشد *Pseudomonas* مقاوم به جنتامایسین بوده است (۲۲ و ۲۳).

ج - اورئوبازیدیوم پولولنس به عنوان یک پروتئین تک سلولی (SCP)

با توجه به اینکه از یک سو، رشد جمعیت انسانها به صورت تصاعد هندسی افزایش می‌باشد که این امر منجر به تقاضای روزافزون برای دستیابی به منابع غذایی می‌شود و از سوی دیگر زمین‌های کشاورزی موجود جهت تولید مواد غذایی محدود می‌باشد، لذا می‌توان از برخی منابع جایگزین ارزاتر جهت تولید غذا استفاده کرد. در دهه گذشته مقالات متعددی در مورد تولیدات پروتئین تک سلولی از میکروبیوم‌های مختلف از جمله قارچ‌ها، چاپ و انتشار یافته است (۲۴ و ۲۵ و ۲۶).

مخمرهای متعددی با سوبستراهای متفاوت، می‌تواند به عنوان منابع مناسب تولید پروتئین‌های تک سلولی در نظر گرفته شوند. به دلیل بزرگی اندازه مخمرها و سرعت بالای رشد آنها و استفاده از منابع قندی، اورئوبازیدیوم پولولنس توجه بسیاری از محققین را به عنوان منبع مناسب جهت تولید پروتئین‌های تک سلولی به خود جلب کرده است (۲۷ و ۲۸ و ۲۹).

کالری اضافه می‌شود تا مقدار کالری مواد غذایی را افزایش دهد. بیش از دو دهه است که در ژاپن، از پولولان به عنوان یک افزودنی غذایی و مکمل دارویی استفاده می‌شود. Food and Drug Administration (FDA) تخمین زده است که هر فرد در روز به طور متوسط می‌تواند بیش از ۱۰ گرم از پولولان را به عنوان مکمل غذایی استفاده نماید. اما، اخیراً از پولولان برای کاربردهای زیست-دارویی در صنایع دارویی، ژنتیک، مهندسی بافت‌ها و حتی تصویربرداری‌های تشخیصی پزشکی نیز استفاده می‌شود (۱۶).

گزارش‌های اخیر در مورد کاربرد پولولان، بیانگر استفاده از آن در لنزهای تماسی قابل جذب و امولسیون‌های آرایشی می‌باشد (۱۷ و ۱۸). پولولان را می‌توان به عنوان یک مدل سوبسترای برای آنزیم پولولاناز همراه با گلوکوز آمیلاز و بتا آمیلاز جهت تولید شربت گلوکز و مالتوز به کار برد (۱۹).

ب - فعالیت ضد میکروبی اورئوبازیدیوم پولولنس

از ۶۰۰۰ نوع متابولیت‌های میکروبی که تاکنون گزارش شده است ۴۰۰۰ نوع آن، آنتی بیوتیک بوده است که فقط ۱ درصد از آنها به صورت کلینیکی مورد استفاده قرار می‌گیرد. غربالگری قارچ‌های غیر معمول مانند اورئوبازیدیوم پولولنس و سایر میکروارگانیسم‌های دیگر که در منابع مختلف طبیعی در سراسر دنیا وجود دارد می‌تواند منجر به دستیابی به متابولیت‌های ضد میکروبی شود (۳).

برخی از مطالعات انجام شده توانایی اورئوبازیدیوم پولولنس را برای تولید ترکیبات ضد میکروبی نشان داده‌اند. تا که ساکو و همکارانش (۲۰) گروهی آنتی بیوتیکی بنام aureobasidins را از تخمیر اورئوبازیدیوم پولولنس جداسازی و شناسایی کردند.

آلدديد با غلظت کمتر از ۰/۰۱ درصد، حذف فنول توسط ارگانيسم انجام پذير بود (۱).

زمينه مهم ديگر کاربرد آن در کاهش آلودگي محيط، فلزات سنگين هستند. بي شك، فلزات سنگين سمی اند اما تركيبات فلزی آلی از انواع تركيبات فلزی غير آلی بسيار سمی ترند. برخی از تركيبات آلی فلزی بسيار فعالند. از ميان آنها سرب آلی، نگرانی خاصی در خصوص آلودگي و مشكلات سلامت ايجاد می کند، زیرا به شکل تترااتیل سرب به بنزین افزوده می شود. تريپوتیلین ها هم خطرناک هستند چرا که بخش سمی رنگ های ضد سرب را تشكيل می دهند. این آلودگي می تواند در آب از طريق فاضلاب صنعتی و يا در هوا ايجاد شود. برای نمونه می توان به بخارات صنايع يا دود اگزوز وسايل نقلیه اشاره کرد که حاوی فلزات سنگين شامل سرب، کادمیوم، جيوه و ... می باشد. گزارش های فراوانی به ویژه از بریتانیا نشان می دهد در چنین محیط های آلوده ای افزایش در تعداد اورئوبازیدیوم پولولنس مشاهده شده است (۳۸-۳۶). بر این اساس مطالعات آزمایشگاهی جهت ارزیابی این پدیده و تخمین سطح مهاری انجام شده است. گاد از یک تکنیک کشت جامد برای بررسی اثر یونهای فلزی بر روی مخمرها و قارچ های مخمر شکل، استفاده کرد. تلقیح به روش پخش کردن بر روی محیط جامد که بر آن محلول های فلزی به خوبی اضافه شده بود انجام شد. در این مطالعه وی متوجه شد اورئوبازیدیوم پولولنس در حضور کادمیوم، مس و روی در مقایسه با گونه های سرویسا و اسپيروبولومايسس روزئوس بسیار مقاوم تر است. حداکثر غلظت فلز مربوط به کادمیوم، مس و روی به

طی مطالعه ای مقایسه ای بر روی تغذیه موش ها با خوردن اورئوبازیدیوم پولولنس و کاندیدا یوتیلیز به طور مجزا به دو گروه مختلف از موش ها، نشان داد که سلول های اورئوبازیدیوم پولولنس در مقایسه با کاندیدا یوتیلیز سمی نبودند و متناسب با میزان مصرف شده، افزایش وزن بیشتری رانیز ايجاد نمودند (۳۰).

د- کنترل آلودگي محیطی

هم گام با ديگر میکروارگانيسم ها، اورئوبازیدیوم پولولنس برای پاک کردن لکه های نفتی ناشی از حوادث نفت کش ها در دریا آزمایش شده است (۳۱ و ۱). هاندرسون (۳۲) این کار را برای حذف آلودگي نفتی ايجاد شده در آب دریا، آب های محدود به خشکی و خصوصاً در سواحل، ثبت کرده است. حاصل این کار تولید یک توده سلولی بی ضرر برای فلور دریا، جانداران ساکن و انسان ها بوده است. برای پاک کردن آسانتر لکه های نفتی حالت جهش یافته ای از گونه پولولنس ۲۰۲۴۹ رابه وجود آوردند.

هدکینسون و دالتون (۳۴ و ۳۳) گزارش کردند که افزودن DDT به خاک سبب افزایش سلولهای گونه پولولنس می شود. بر اساس یافته های آزمایشگاهی اشکال میسلالیال عصاره مخمر در محیط های پایه حاوی DDT رشد بیشتری داشتند و افزایش بیشتر محصول در آب های غنی شده از DDT و محلول های نمک های معدنی مشاهده شد.

سویه پولولنس شماره ۱۴ دارای توانایی جذب تركيبات فنولی شامل فنول، O- کرزول بود، که از منابع طبیعی گرفته شده بود (۳۵). گونه پولولنس، اتانول و گلیسرول را خیلی خوب مصرف می کند، اما از متانول بسیار به آرامی استفاده می کند. جذب فنول با حضور اتانول یا متانول تحت تأثیر قرار نمی گیرد. در حضور فرم

ترتیب $17/4 \text{ mmol}^{-1}$ ، $16/3,0/5$ برای اورئوبازیدیوم پولولنس بود (۳۸).

از آنجا که اورئوبازیدیوم پولولنس به دود و سایر نقلیه مقاوم بود اثر قلع و سرب آلی ترکیبات آنها توسط کونیمی و همکارانش (۳۴) مورد بررسی قرار گرفت. تری بوتیل قلع در pH اسیدی به نسبت pH خنثی سمیت بیشتری داشت. در میان یازده ترکیب مختلف آزمایش شده مونو و تری بوتیل قلع از همه سمی تر بودند. به طرز غیر منتظره‌ای اورئوبازیدیوم پولولنس به دی یا تری متیل قلع حساس نبود. پارامترهای مختلف فیزیکی و شیمیایی شامل ترکیبات محیط، pH، مواد سورفاکتانت و شرایط فیزیولوژیک ارگانسیم بر میزان سمیت موثرند.

۵ - آنزیم های اورئوبازیدیوم پولولنس

بیشترین آنزیم‌های مطالعه شده از اورئوبازیدیوم پولولنس، فروکتوفورانوزیداز، گزیلاناز و گلوکوآمیلاز می‌باشند (۳۵-۳۹). جدا از این ها، آنزیم‌های مهم دیگری هم هستند که اورئوبازیدیوم پولولنس را در کاربردهای بیولوژیکی تبدیل به یک ارگانسیم مهم کرده است. سوکراز (بتا - D - فروکتوفورانوزید گلوکو هیدرولاز) معمولاً بوسیله لیز سلول های مخمر تولید می‌شود. اگرچه بسیاری از مخمرها و قارچ ها سوکراز را در محیط کشت ترشح می‌کنند. با سویه‌های اورئوبازیدیوم پولولنس در مجموعه محیط‌های کشت، محصول سوکراز در محیط کشت با ساکاروز مونوپالمیتات در حضور تووین ۸۰، حدود ۲۹۰ بار بیشتر از محصول آن در محیط کشت با ساکاروز در غیاب سورفاکتانت می‌باشد (۳۷).

اورئوبازیدیوم پولولنس آنزیم‌های پکتینولیتیک نیز تولید می‌کند که به طور گسترده در خیساندن تفاله میوه و شفافیت آب میوه به کار می‌رود (۴۰). به عنوان نمونه

زمانی که میوه سیب به دلیل شرایط نامناسب نگهداری، یا دلایل دیگر کیفیت نامطلوبی دارد، مقدار شیره ای که از آن آزاد می‌شود کم است. اما در مجاورت قرار دادن آن با آنزیم پکتینولیتیک می‌تواند به افزایش محصول منجر شود. محصول آنزیم به ترکیب محیط کشت نیز بستگی دارد.

مورسی و همکارانش (۳۹) یک سویه فعال اورئوبازیدیوم پولولنس را برای تولید پکتیناز و پروتئین از ضایعات پرتقال انتخاب کردند. ارگانسیم با سویسترای پرتقال خوب رشد کرد و سطح بالایی از فعالیت پلی گالاکتوروناز را در رشد تخمیری نشان داد. حضور عصاره مخمر به میزان (۰/۱ درصد) و آمونیوم سولفات به میزان (۰/۲ درصد) برای حداکثر تولید آنزیم لازم بود. بعد از تخمیر مقدار پروتئین خام پوست پرتقال از ۲ در صد به ۲۰ در صد افزایش یافت.

کارخانه مواد شیمیایی میتسویشی (۴۰) در ژاپن روندی را برای تولید آنزیم پکتین استراز با به کار بردن اورئوبازیدیوم پولولنس AY-037 ثبت کرد. این سویه پکتین استرازی را که دارای pH مناسب بین ۳ و ۶ بود تولید کرد. این آنزیم در pH ۲ تا ۷ در دمای ۲۵°C برای ۲۴ ساعت پایدار بود.

اورئوبازیدیوم پولولنس همچنین توانایی آمیلولیتیک بالایی را نشان می‌دهد (۴۱ و ۴۲). اورئوبازیدیوم پولولنس توانایی ترشح این آنزیم را در محیط کشت دارد که سطح بسیار بالایی از فعالیت را نشان می‌دهد. آمیلازهای اورئوبازیدیوم پولولنس اهمیت ویژه‌ای دارند؛ زیرا استفاده از نشاسته یا نشاسته‌های هیدرولیز شده برای تولید پولولان مستلزم عملکرد آمیلاز است. اخیراً ثابت شده است که از گونه اورئوبازیدیوم پولولنس A-124 با به کار بردن کلسیم آلزینات؛ گلوکوآمیلاز تولید می‌شود.

منيزيم سولفات را در نسبت توليد آنزيم داخل سلولي به خارج سلولي در اورئوبازيديوم پولولنس شرح دادند. محلول ساكاروز در مجاورت با فروكتوزيل ترانسفراز كه تحت هيدروليز و ايزومريزاسيون قرار گرفته است، مي تواند به شربت غليظ فروكتوز تبديل شود.

محققين زيادي وجود گلوکز اكسيداز را در اورئوبازيديوم پولولنس گزارش کرده‌اند و ديده شده است كه استفاده از كيتين خرچنگ براي تهيه گلوکز اكسيداز، خاص اورئوبازيديوم پولولنس است (۵۰). توليد لاکساز (Laccase) توسط اورئوبازيديوم پولولنس در گزارشات متعددي بيان شده است (۵۱). آنها اين فعاليت را با استفاده از گوايكل در خارج سلول آزمايش کردند و دريافتند كه نگهداري يك سويه روي لاکتوز در مقايسه با نگهداري روي گلوکز يا مالتوز، توليد لاکساز را بيشتري نمايان مي کند.

نتيجه گيري

با توجه به موارد پيش گفت لزوم توجه به اهميت و کاربرد اين شبه مخمر ضروري است. لذا با توجه به اهميت توليد صنعتي آن در زمينه هاي توليد (آنتي بيوتيك، پولولان، پروتئين تڪ سلولي، رنگ) و به عنوان عاملي در رفع آلودگي هاي محيطي فراهم نمودن زمينه هاي انجام تحقيقات و توليد صنعتي آن پيشهاد مي گردد.

References

1. Milind S Deshpande, Vinay B Rale and James M Lynch. *Aureobasidium pullulans* in applied microbiology: A status report. *Enzyme Microb Technol* 1992; 14: 514-527.
2. Punnapayak H, Sudhadham M, Prasongsuk S, Pichayangkura S. Pullulan production by tropical isolates of *Aureobasidium pullulans*. *J Ind Microbiol Biotechnol* 2003; 30: 89-94.
3. Kalantar E. Dissertation. Antimicrobial Metabolites from *A. pullulans*: Production, characterization and Mechanism of action. University of Poona, India. 2003.

از آنزيم هاي ديگري كه براي اولين بار در اورئوبازيديوم پولولنس مطالعه شده بتا گالاكتوزيداز است (۴۵-۴۳). ديشپانده و همكارانش (۴۶) مشاهده کردند كه pH مناسب ۶/۸ و دماي مناسب ۴۵°C براي فعاليت بتاگالاكتوزيداز اورئوبازيديوم پولولنس مشابه بتاگالاكتوزيداز مخمرهاي ديگر است. اين مشاهده نظريات كلارك و والاڪ را كه بيانگر وجود آنزيم هاي زيادي در اورئوبازيديوم پولولنس مي باشند را تايد مي کنند.

فدريسي (۴۶) گزارش کرد كه فعاليت DNase در همه سويه ها ديده شده است ولي تعداد كمي از سويه هاي جدا شده امكان توليد زياد اين آنزيم ها را نشان داده اند. همچنين در مطالعه ديگري گزارش کردند كه در بررسي مخمرهاي گوناگون كلكسيون مخمرهاي Czech، براي اوره آز، نوكلتاز خارج سلولي، سويه هاي اورئوبازيديوم پولولنس، همه آنها اين سه آنزيم اوره آز، DNase و RNase را توليد مي کنند. اخيراً گزارش شده است كه فعاليت DNase و RNase در موتانت هاي مورفولوژيكي اورئوبازيديوم پولولنس بعد از در مجاورت قرار دادن با نيتروزگوانيدين، اتيل متيل سولفات و اكريدين اورنج، از ۵ به ۱۰ بار افزايش يافت (۴۷).

وجود فروكتوزيل ترانسفراز در قارچ هايي مانند گونه هاي اسپرژيلوس، فوزاريوم و اورئوبازيديوم گزارش شد (۴۸). كيونگ و همكارانش (۴۹) اهميت

4. Anna Kockova. Determination of yeasts. In: Yeasts and yeast-like organisms. Great Britain and Ireland Publication. 1991; 1: 503.
5. Domasch KH, Gains W and Anderson TH. Compendium of soil fungi. Academic Press: London. 1980; 1st ed. P. 130-134.
6. Kalantar E, Deopurkar R and Kapadnis B. Antimicrobial activity of indigenous strains of *Aureobasidium* isolated from santalum album leaves. IJPR 2006; 1: 65-68.
7. Cooke W B. An ecological life history of *Aureobasidium pullulans*. Mycopathol Mycol Appl 1959; 12: 1-45.
8. Urzi F, De Leo C, Lo Passo and G Criseo. Intra-specific diversity of *Aureobasidium pullulans* strains isolated from rocks and other habitats assessed by physiological methods and by random amplified polymorphic DNA (RAPD). Journal of Microbiological Methods 1999; 36: 95-105.
9. Ramos S and Garcia Acha I. A vegetative cycle of *Pullularia pullulans*. Trans Brit Mycol Soc. 1975; 64: 129-135.
10. Tyagi S, Dube V P and Charaya M U. Biological control of the purple blotch of onion caused by *Alternaria porri*. Trop Pest Manage 1990; 36: 384-386.
11. World Health Organization Weekly Epidemiological Records. WHO Constitution, Executive Board and World Health Assembly. 1989; 44: 340.
12. Lazaridou A, T Roukas, C G Biliaderis and H Vaikousi. Production and characterization of pullulan from beet molasses using a non-pigmented strain of *Aureobasidium pullulans* in batch culture. Enzyme and Microbial Technology 2002; 31: 122-132.
13. Bradley S Campbell, Abu-Baker M Siddique, Barbara M McDougall, Robert J Seviour. Which morphological forms of the fungus *Aureobasidium pullulans* are responsible for pullulan production? FEMS Microbiology Letters. 2006; 232: 225-22.
14. Dianxiang Lu, Xiantao Wen, Jie Liang, Zhongwei Gu, Xingdong Zhang, Yujiang Fan. A pH-sensitive nano drug delivery system derived from pullulan/doxorubicin conjugate. Journal of Biomedical Materials Research Part B: Applied Biomaterials. 2008; 89B:178-183.
15. Himi T, Kurochi Y, Fukada T, Mizutani Y, Ito T and Kuriaki M. *Aureobasidium pullulans* is of widespread ecological occurrence. 1991; 24: 266-270.
16. Aika Industry Co Ltd Japanese Patent. 1992; 57: 165, 201.
17. Goldstein W E. Enzymes in industry. Gerhartz W, ed. VCH Publishers: New York. 1990. p. 97-100.
18. Takesako K, Shimanaka K, Yamamoto J, Haruna F, Nakamura T, Yamaguchi H, Uchida K and Ikai K. Aldol-promoted reaction of R106-Sarcosine: synthesis and Conformational analysis of novel R106 analogs. European Patent Appl EP 352092, 1990.
19. Endo M, Takesako K, Kato I, Yamaguchi H. Fungicidal action of aureobasidin A, a cyclic desipeptide antifungal antibiotic, against *Saccharomyces cerevisiae*. Antimicrob Agents Chemother. 1997; 41: 672- 676.
20. Kalantar E, Deopurkar R and Kapadnis B. Antistaphylococcal metabolite from *Aureobasidium pullulans*: production and characterization. Afr J Clin and Exp Microbiol 2005; 6: 177-187.
21. Kalantar E, Deopurkar R. Application of factorial design for the optimized production of antistaphylococcal metabolite by *A. pullulans*. Jundishapur Journal of Natural Pharmaceutical Products 2007; 3: 69-77.
22. Zhenming Chi, Fang Wang, Zhe Chi, Lixi Yue. Bioproducts from *Aureobasidium pullulans*, a biotechnologically important yeast: Production, characterization. Appl Microbiol Biotechnol. 2009; 82:793-804.
23. Liu Jia, Liu Zhiqiang, Chi Zhenming, Zhang Liang, Zhang Dechao. Intraspecific diversity of *Aureobasidium pullulans* strains from different marine environments. Journal of Ocean University of China 2009; 8: 241-246.
24. Chi M, Liu J and W Zhang. Amylase production by the black yeast. Enzyme Microb Technol 2001; 28: 240-245.

25. Gupta R P, Gigras H Mohapatra, VK Goswami and B Chauhan. Microbial amylase: a biotechnological perspective. *Process Biochem* 2003; 38: 1599-1616.
26. Xiumei Ni, Lixi Yue, Zhenming Chi, Jing Li, Xianghong Wang and Catherine Madzak. Alkaline protease gene cloning from the marine yeast *Aureobasidium*. *Marine Biotechnology* 2009;11: 81-89.
27. Han YW, Cheeke PR, Anderson AW, Lekprayoon C. Growth of *Aureobasidium pullulans* on straw hydrolysate. *Appl Environ Microbiol* 1976; 32:799-802.
28. Nevell W and Wainwright M. Inorganic sulphur oxidation by *Aureobasidium pullulans* *Plant Soil*. 1986; 92, 363-368.
29. Timothy D Leathers. Bioconversions of maize residues to value-added coproducts using yeast-like fungi. *FEMS Yeast Research* 2003; 3: 133-140.
30. Takahashi S, Itoh M and Kaneko Y. Treatment of phenolic wastes by *Aureobasidium pullulans* adhered to the fibrous supports *Appl Microbiol Biotechnol* 1981; 13: 175-178.
31. Azarowicz E N. Process for separating and/or recovering hydrocarbon oils from water using biodegradable absorbent sponges. German Patent 2127577. 1975.
32. Hodgkinson M, and Dalton SA. Role of fungi in freshwater ecosystems. *Bull Environ Contain Toxi* 1973; 10: 356-359.
33. Handerson M E K. Co-metabolism of paint by *Aureobasidium pullulans* *J Gen Microbiol* 1961;26: 149-154.
34. Kevin S V. and Bab'seva C P. Studies on the Biosynthesis of Polyglucosides of *Aureobasidium pullulans* *Pochvov'dnie* 1985; 6: 97-101.
35. Cooney J J, de Rome L, Laurence O. and Gadd GM. Role of melanin in fungal biosorption of tributyltin chloride. *J Ind Microbiol* 1989; 4: 279-284.
36. Hidenori Tanaka, Tomoko Okuno, Satoshi Moriyama, Michio Murguruma and Kazuyoshi Ohta. Acidophilic Xylanase from *Aureobasidium pullulans*: Efficient Expression and secretion in *Pichia pastoris* and mutational analysis. *Journal of Bioscience and Bioengineering* 2004; 98: 338-343.
37. Ohta K S, Moriyama H, Tanaka T Shige and H Akimoto. Purification and characterization of an acidophilic xylanase from *Aureobasidium pullulans* var. melanigenum and sequence analysis of the encoding gene. *J Biosci Bioeng* 2001;92: 262-270.
38. Reese E T and Maguire A. *Aureobasidium pullulans* as a source of sucrase. *Can J Microbiol* 1971; 17: 329-332.
39. Berndt H and Liese W. Production of extracellular β -mannanases by yeasts and yeast-like microorganisms . *Arch Mikrobiol* 1971; 79: 140-146.
40. Moresi M, Petruccioli M and Federici F. Semi-continuous fumaric acid production by *Rhizopus arrhizus* immobilized in polyurethane sponge. *Appl Microbiol Biotechnol* 1991; 7:379-84.
41. Mitsubishi Chemical Industries Co. Ltd. Production of Pectin from *A. pullulans*. Japanese Patent. 59,48077, 1983.
42. Federici F and D'Elia M. Growth and amylolytic activity of *Aureobasidium pullulans* in starch-limited culture. *Enzyme Mierob Technol* 1983; 5: 225-226.
43. Federici F, Miller M W. and Petruccioli M. Growth and polygalacturonase production by *Aureobasidium pullulans* on orange peel waste. *Ann Microbiol Enzymol* 1987; 37: 17-20.
44. Sakai T, Takaoka A. Purification, crystallization and some properties of endo-polygalacturonase from *Aureobasidium pullulans*. *Agric Biol Chem* 1984; 49: 449-58.
45. Bhalerao H, Brahme A, Choudhari P, Deshpande M S and Rale V B. *Aureobasidium pullulans*. in: Abstracts in '31st Annual conference of' Association of Microbiologists of India, Koimttore 1991; 27-28.
46. Deshpande M, Deopurkar R, Rale B. Beta-galactosidase from *Aureobasidium pullulans*. *Lett Appl Microbiol* 1989;9: 21-24.
47. McKay M. Secretion of β -galactosidases by *Aureobasidium pullulans* and *Penicillium brevicompactum* on polygalacturonate medium. *Lett Appl Microbiol* 1991; 13:71-74.
48. Federici F. Gluconate production by *A. pullulans*. *Mycologia* 1982; 74: 738-743.

49. Pasquier-Clouet C and Zucca C. Production of enzyme by *A. pullulans*. J Ann Inst Pastem/Microbiol 1987; 138: 165-176.
50. Smith J A, Grove D, Lnenser S J and Park LG. Kinetic studies and mathematical model for enzymatic production of fructooligosaccharides from sucrose US Patent. 1982; 4: 505.
51. Kyung H J, Lira JY, Yoo S J, Lee JH and Yoo MY. Continous Production of Fructo-oligosaccharides by *A. pullulans*. Biotechnol Lett 1987; 9: 617-6211.
52. Liu W, Wang S and Su Y. Exopolysaccharide biosynthesis by a fast-producing strain of *Aureobasidium pullulans*. Proc Natl Sci Coting Reptth China 1978; 2: 275-280.
53. Rosch R and Liese W. Detection of Laccase from *A. pullulans*. Arch Mikrobiol 1971; 76: 212-218.